

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்த
இராமாநுச நூற்றந்தாதி

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

இராமாநுச நூற்றந்தாதி

தனியன்கள்

முன்னை வினை அகல மூங்கிற் குடி அமுதன் *
பொன்னம் கழற்கமலப் போதிரண்டும் *
என்னுடைய சென்னிக்கணி ஆகச் சேர்த்தினேன் *
தென்புலத்தார்க்கென்னுக் கடவுடையேன் யான்

நயந்தரு பேரின்பம் எல்லாம் பழுதின்றி நண்ணினர்பால் *
சயந்தரு கீர்த்தி இராமானுச முனி தாள் இணைமேல் *
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங்கத் தமுதோங்கும் அன்பால்
இயம்பும் * கலித்துறை அந்தாதி ஓத இசை நெஞ்சமே !

இனியென் குறை நமக்கெம்பெருமானார் திருநாமத்தால் *
முனி தந்த நூற்றெட்டுச் சாவித்திரி என்னும் நுண்பொருளை *
கனி தந்த செஞ்சொல் கலித்துறை அந்தாதி பாடித் தந்தான் *
புனிதன் திருவரங்கத்தமுதாகிய புண்ணியனே

சொல்லின் தொகை கொண்டுனதடிப் போதுக்குத் தொண்டு
செய்யும் * நல்லன்பர் ஏத்தும் உன் நாமம் எல்லாம் என்தன்
நாவினுள்ளே * அல்லும் பகலும் அமரும் படி நல்கறுசமயம்
வெல்லும் பரம * இராமானுச ! இதென் விண்ணப்பமே

‡ பூ மன்னு மாது பொருந்திய மார்பன் *
புகழ் மலிந்த பா மன்னு மாறன் *
அடி பணிந்துய்ந்தவன் *
பல் கலையோர் தாம் மன்ன வந்த இராமானுசன் *
சரணாரவிந்தம் நாம் மன்னி வாழ *
நெஞ்சே ! சொல்லுவோம் அவன் நாமங்களே || 1 ||

‡ கள்ளார் பொழில் தென் அரங்கன் *
கமலப் பதங்கள் நெஞ்சில் கொள்ளா *
மனிசரை நீங்கி *
குறையற்பிரான் அடிக் கீழ் விள்ளாத அன்பன் இராமானுசன் *
மிக்க சீலம் அல்லால் உள்ளாதென் நெஞ்சு *
ஒன்றறியேன் எனக்குற்ற பேர் இயல்வே || 2 ||

பேரியல் நெஞ்சே ! *
அடி பணிந்தேன் உன்னை *
பேய்ப் பிறவிப் பூரியரோடுள்ள சுற்றம் புலத்திப் *
பொருவரும் சீர் ஆரியன் செம்மை இராமானுச முனிக்கன்பு
செய்யும் * சீரிய பேறுடையார் *
அடிக் கீழ் என்னைச் சேர்த்ததற்கே || 3 ||

என்னைப் புவியில் ஒரு பொருள் ஆக்கி *
மருள் சுரந்த முன்னைப் பழவினை *
வேர் அறுத்து *
ஊழி முதல்வனையே பன்னப் பணித்த இராமானுசன் பரன்
பாதமும் * என் சென்னித் தரிக்க வைத்தான் *
எனக்கேதும் சிதைவில்லையே || 4 ||

எனக்குற்ற செல்வம் இராமானுசன் என்று *
இசையகில்லா மனக் குற்ற மாந்தர் *
பழிக்கில் புகழ் *
அவன் மன்னிய சீர் தனக்குற்ற அன்பர் அவன் திருநாமங்கள்
சாற்றும் என்பா * இனக் குற்றம் காணகில்லார் *
பத்தி ஏய்ந்த இயல்விதென்றே || 5 ||

இயலும் பொருளும் இசையத் தொடுத்து *
ஈன் கவிகள் அன்பால் *
மயல் கொண்டு வாழ்த்தும் இராமானுசனை *
மதி இன்மையால் பயிலும் கவிகளில் பத்தி இல்லாத என்
பாவி நெஞ்சால் * முயல்கின்றனன் *
அவன் தன் பெருங்கீர்த்தி மொழிந்திடவே || 6 ||

‡ மொழியைக் கடக்கும் பெரும் புகழான் *
வஞ்ச முக்குறும்பாம் குழியைக் கடக்கும் *
நம் கூரத்தாழ்வான் சரண் கூடிய பின் *
பழியைக் கடத்தும் இராமானுசன் புகழ் பாடி *
அல்லா வழியைக் கடத்தல் *
எனக்கினி யாதும் வருத்தம் அன்றே || 7 ||

வருத்தும் புறவிருள் மாற்ற *
எம் பொய்கைப் பிரான் மறையின் குருத்தின் பொருளையும் *
செந்தமிழ் தன்னையும் கூட்டி *
ஒன்றத் திரித்தன்றெரித்த திருவிளக்கைத் தன் திருவுள்ளத்தே *
இருத்தும் பரமன் *
இராமானுசன் எம் இறையவனே || 8 ||

இறைவனைக் காணும் இதயத்திருள் கெட *
ஞானம் என்னும் நிறை விளக்கேற்றிய *
பூதத் திருவடி தாள்கள் *
நெஞ்சத்துறைய வைத்தாளும் இராமானுசன் புகழ் ஓதும்
நல்லோர் * மறையினைக் காத்து *
இந்த மண்ணகத்தே மன்ன வைப்பவரே || 9 ||

மன்னிய பேரிருள் மாண்டபின் *
கோவலுள் மா மலராள தன்னொடு மாயனைக் *
கண்டமை காட்டும் *
தமிழ்த் தலைவன் பொன்னடி போற்றும் இராமானுசற்கன்பு
பூண்டவர் தாள் * சென்னியில் சூடும் *
திருவுடையார் என்றும் சீரியரே || 10 ||

சீரிய நான்மறைச் செம் பொருள் *
செந்தமிழால் அளித்த *
பார் இயலும் புகழ் பாண் பெருமாள் *
சரணாம் பதுமத் தார் இயல் சென்னி இராமானுசன்
தன்னைச் சார்ந்தவர் தம் * காரிய வண்மை *
என்னால் சொல்லொணாதிக்கடல் இடத்தே || 11 ||

இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக்கிறைவன் *
இணையடிப் போதடங்கும் *
இதயத்திராமானுசன் *
அம் பொற் பாதம் என்றும் கடங்கொண்டிறைஞ்சும் திரு
முனிவர்க்கன்றிக் காதல் செய்யாத் * திடங்கொண்ட ஞானியர்க்கே *
அடியேன் அன்பு செய்வதுவே || 12 ||

செய்யும் பசந் துளபத் தொழில் மாலையும் *
செந்தமிழில் பெய்யும் *
மறைத் தமிழ் மாலையும் *
பேராத சீர் அரங்கத்தையன் கழற்கணியும் பரன் தாள் அன்றி *
ஆதரியா மெய்யன் *
இராமானுசன் சரணே கதி வேறெனக்கே || 13 ||

கதிக்குப் பதறி *
வெங்கானமும் கல்லும் கடலும் எல்லாம் *
கொதிக்கத் தவஞ்செய்யும் கொள்கை அற்றேன் *
கொல்லி காவலன் சொல் பதிக்கும் கலைக் கவி பாடும்
பெரியவர் பாதங்களே * துதிக்கும் பரமன் *
இராமானுசன் என்னைச் சோர்விலனே || 14 ||

சோராத காதல் பெருஞ்சுழிப்பால் *
தொல்லை மாலை ஒன்றும் பாராதவனைப் *
பல்லாண்டென்று காப்பிடும் *
பான்மையன் தாள் பேராத உள்ளத்திராமானுசன் தன்
பிறங்கிய சீர் * சாரா மனிசரைச் சேரேன் *
எனக்கென்ன தாழ்வினியே || 15 ||

‡ தாழ்வொன்றில்லா மறை தாழ்ந்து *
தலமுழுதும் கலியே ஆள்கின்ற நாள் வந்து *
அளித்தவன் காண்மின் *
அரங்கர் மௌலி சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக் கொடுத்தவள்
தொல் அருளால் * வாழ்கின்ற வள்ளல் *
இராமானுசன் என்னும் மா முனியே || 16 ||

முனியார் துயரங்கள் முந்திலும் *
இன்பங்கள் மொய்த்திடினும் கனியார் மனம் *
கண்ண மங்கை நின்றானை *
கலை பரவும் தனியானையைத் தண் தமிழ் செய்த நீலன்
தனக்கு * உலகில் இனியானை *
எங்கள் இராமானுசனை வந்தெய்தினரே || 17 ||

எய்தற்கரிய மறைகளை *
ஆயிரம் இன் தமிழால் செய்தற்குலகில் வரும் *
சடகோபனை *
சிந்தையுள்ளே பெய்தற்கிசையும் பெரியவர் சீரை உயிர்கள்
எல்லாம் * உய்தற்குதவும் *
இராமானுசன் எம் உறு துணையே || 18 ||

உறு பெருஞ்செல்வமும் *
தந்தையும் தாயும் *
உயர் குருவும் வெறி தரு பூமகள் நாதனும் *
மாறன் விளங்கிய சீர் நெறி தரும் செந்தமிழ் ஆரணமே
என்றிந் நீள் நிலத்தோர் * அறிதர நின்ற *
இராமானுசன் எனக்காரமுதே || 19 ||

ஆரப் பொழில் தென் குருகைப் பிரான் *
அமுதத் திருவாய் ஈரத் தமிழின் *
இசை உணர்ந்தோர்க்கு *
இனியவர் தம் சீரைப் பயின்றுய்யும் சீலங்கொள் நாதமுனியை *
நெஞ்சால் வாரிப் பருகும் *
இராமானுசன் எந்தன் மா நிதியே || 20 ||

நிதியைப் பொழியும் முகில் என்று *
 நீசர் தம் வாசல் பற்றித் *
 துதி கற்றுலகில் துவள்கின்றிலேன் இனி *
 தூய் நெறி சேர் எதிகட்கிறைவன் யமுனைத் துறைவன் இணை
 அடியாம் * கதி பெற்றுடைய *
 இராமானுசன் என்னைக் காத்தனனே || 21 ||

கார்த்திகை யானும் கரிமுகத் தானும் *
 கனலும் முக்கண் மூர்த்தியும் *
 மோடியும் வெப்பும் முதுகிட்டு *
 மூவுலகும் பூத்தவனே ! என்று போற்றிட வாணன் பிழை
 பொறுத்த * தீர்த்தனை ஏத்தும் *
 இராமானுசன் எந்தன் சேம வைப்பே || 22 ||

வைப்பாய வான் பொருள் என்று *
 நல் அன்பர் மனத்தகத்தே *
 எப்போதும் வைக்கும் இராமானுசனை *
 இரு நிலத்தில் ஒப்பார் இலாத உறு வினையேன் வஞ்ச
 நெஞ்சில் வைத்து * முப்போதும் வாழ்த்துவன் *
 என்னாம் இது அவன் மொய் புகழ்க்கே || 23 ||

மொய்த்த வெந் தீவினையால் பல்லுடல் தொறும் மூத்து *
 அதனால் எய்த்தொழிந்தேன் *
 முனை நாள்கள் எல்லாம் *
 இன்று கண்டியர்ந்தேன் பொய்த் தவம் போற்றும் புலைச்
 சமயங்கள் நிலத்தவியக் * கைத்த மெய்ஞ்ஞானத்து *
 இராமானுசன் என்னும் கார் தன்னையே || 24 ||

காரேய் கருணை இராமானுச *
 இக்கடலிடத்தில் ஆரே அறிபவர் *
 நின் அருளின் தன்மை *
 அல்லலுக்கு நேரே உறைவிடம் நான் வந்து நீ என்னை
 உய்த்த பின் * உன் சீரே உயிர்க்குயிராய் *
 அடியேற்கின்று தித்திக்குமே || 25 ||

திக்குற்ற கீர்த்தி இராமானுசனை *
 என் செய் வினையாம் மெய்க் குற்றம் நீக்கி *
 விளங்கிய மேகத்தை *
 மேவு நல்லோர் எக்குற்ற வாளர் எது பிறப்பேதியல்வாக
 நின்றோர் * அக்குற்றம் அப்பிறப்பு *
 அவ்வியல்வே நம்மை ஆட்கொள்ளுமே || 26 ||

கொள்ளக் குறைவற்றிலங்கி *
 கொழுந்து விட்டோங்கிய உன் வள்ளல் தனத்தினால் *
 வல்வினையேன் மனம் நீ புகுந்தாய் *
 வெள்ளைச் சுடர் விடும் உன் பெரு மேன்மைக்கிழுக்கிதென்று *
 தள்ளுற்றிரங்கும் *
 இராமானுச ! என் தனி நெஞ்சமே ! || 27 ||

நெஞ்சில் கறை கொண்ட கஞ்சனைக் காய்ந்த நிமலன் *
 நங்கள் பஞ்சித் திருவடிப் *
 பின்னை தன் காதலன் *
 பாதம் நண்ணா வஞ்சர்க்கரிய இராமானுசன் புகழ் அன்றி
 என் வாய் * கொஞ்சிப் பரவகில்லாது *
 என்ன வாழ்வின்று கூடியதே ! || 28 ||

கூட்டும் விதி என்று கூடுங்கொலோ *
 தென் குருகைப் பிரான் பாட்டென்னும் *
 வேதப் பசுந்தமிழ் தன்னைத் *
 தன் பத்தி என்னும் வீட்டின் கண் வைத்த இராமானுசன் புகழ்
 மெய் உணர்ந்தோர் * ஈட்டங்கள் தன்னை *
 என் நாட்டங்கள் கண்டின்பம் எய்திடவே || 29 ||

இன்பம் தரு பெரு வீடு வந்தெய்திலென் *
 எண் இறந்த துன்பம் தரு *
 நிரயம் பல சூழிலென் *
 தொல் உலகில் மன் பல் உயிர்க்கிறைவன் மாயன் என
 மொழிந்த * அன்பன் அனகன் *
 இராமானுசன் என்னை ஆண்டனனே || 30 ||

‡ ஆண்டுகள் நாள் திங்களாய் *
 நிகழ் காலம் எல்லாம் மனமே ! ஈண்டு *
 பல் யோனிகள் தோறுழல்வோம் *
 இன்றோர் எண் இன்றியே காண் தகு தோள் அண்ணல் தென்
 அத்தி ஊரர் கழல் இணைக்கீழ்ப் * பூண்ட அன்பாளன் *
 இராமானுசனைப் பொருந்தினமே || 31 ||

பொருந்திய தேசம் பொறையும் திறலும் புகழும் *
 நல்ல திருந்திய ஞானமும் *
 செல்வமும் சேரும் *
 செறு கலியால் வருந்திய ஞாலத்தை வண்மையினால் *
 வந்தெடுத்தளித்த அருந்தவன் *
 எங்கள் இராமானுசனை அடைபவர்க்கே || 32 ||

அடையார் கமலத்தலர்மகள் கேள்வன் *
 கை ஆழி என்னும் படையோடு நாந்தகமும் *
 படர் தண்டும் *
 ஒண் சார்ங்க வில்லும் புடை ஆர் புரி சங்கமும் *
 இந்தப் பூதலம் காப்பதற்கென்றிடையே *
 இராமானுச முனி ஆயின இந்நிலத்தே || 33 ||

நிலத்தைச் செறுத்துண்ணும் நீசக் கலியை *
 நினைப்பரிய பலத்தைச் செறுத்தும் *
 பிறங்கியதில்லை *
 என் பெய் வினை தென் புலத்தில் பொறித்தவப் புத்தகச் சும்மை
 பொறுக்கிய பின் * நலத்தைப் பொறுத்தது *
 இராமானுசன் தன் நயப் புகழே || 34 ||

நயவேன் ஒரு தெய்வம் நானிலத்தே *
 சில மானிடத்தைப் புயலே எனக் *
 கவி போற்றி செய்யேன் *
 பொன் அரங்கம் என்னில் மயலே பெருகும் இராமானுசன் *
 மன்னு மா மலர்த்தாள் அயரேன் *
 அருவினை என்னை எவ்வாறின்றடர்ப்பதுவே || 35 ||

அடல் கொண்ட நேமியன் ஆர் உயிர் நாதன் *
 அன்றாரணச் சொற் கடல் கொண்ட *
 ஒண் பொருள் கண்டளிப்ப *
 பின்னும் காசினியோர் இடரின் கண் வீழ்ந்திடத் தானும்
 அவ் ஒண் பொருள் கொண்டு * அவர் பின் படரும் குணன் *
 எம் இராமானுசன் தன் படி இதுவே || 36 ||

படி கொண்ட கீர்த்தி இராமாயணம் என்னும் பத்தி வெள்ளம் *
 குடி கொண்ட கோயில் *
 இராமானுசன் குணம் கூறும் *
 அன்பர் கடி கொண்ட மா மலர்த் தாள் கலந்துள்ளம் கனியும்
 நல்லோர் * அடி கண்டு கொண்டுகந்து *
 என்னையும் ஆளவர்க் காக்கினரே || 37 ||

ஆக்கி அடிமை நிலைப்பித்தனை என்னை இன்று *
 அவமே போக்கிப் *
 புறத்திட்டதென் பொருளா முன்பு *
 புண்ணியர் தம் வாக்கில் பிரியா இராமானுச ! நின் அருளின்
 வண்ணம் * நோக்கில் தெரிவரிதால் *
 உரையாய் இந்த நுண் பொருளே || 38 ||

பொருளும் புதல்வரும் பூமியும் *
 பூங்குழலாரும் என்றே மருள் கொண்டிளைக்கும் *
 நமக்கு நெஞ்சே ! *
 மற்றுளார் தரமோ இருள் கொண்ட வெந் துயர் மாற்றித் தன்
 ஈறில் பெரும் புகழே * தெருளும் தெருள் தந்து *
 இராமானுசன் செய்யும் சேமங்களே || 39 ||

சேம நல் வீடும் பொருளும் தருமமும் *
 சீரிய நற் காமமும் *
 என்றிவை நான்கென்பர் *
 நான்கினும் கண்ணனுக்கே ஆமது காமம் அறம் பொருள்
 வீடிதற்கென்றுரைத்தான் * வாமனன் சீலன் *
 இராமானுசன் இந்த மண்மிசையே || 40 ||

மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து *
எங்கள் மாதவனே கண்ணூற நிற்கிலும் *
காணகில்லா *

உலகோர்கள் எல்லாம் அண்ணல் இராமானுசன் வந்து தோன்றிய
அப்பொழுதே * நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு *
நாரணற்காயினரே || 41 ||

ஆயிழையார் கொங்கை தங்கும் *
அக் காதல் அளற்றமுந்தி மாயும் என் ஆவியை *
வந்தெடுத்தான் இன்று *
மா மலராள நாயகன் எல்லா உயிர்கட்கும் நாதன் *
அரங்கன் என்னும் தூயவன் *
தீதில் இராமானுசன் தொல் அருள் சுரந்தே || 42 ||

சுரக்கும் திருவும் உணர்வும் *
சொலப்புகில் வாய் அமுதம் பரக்கும் *
இரு வினை பற்றற ஓடும் *
படியில் உள்ளீர் உரைக்கின்றனன் உமக்கு யான் அறம் சீறும்
உறு கலியை * துரக்கும் பெருமை *
இராமானுசன் என்று சொல்லுமினே || 43 ||

சொல்லார் தமிழ் ஒரு மூன்றும் *
சுருதிகள் நான்கும் எல்லை இல்லா *
அறநெறி யாவும் தெரிந்தவன் *
எண் அருஞ்சீர் நல்லார் பரவும் இராமானுசன் திருநாமம் நம்பிக் *
கல்லார் அகல் இடத்தோர் *
எது பேறென்று காமிப்பரே || 44 ||

பேறொன்று மற்றில்லை நின் சரண் அன்றி *
 அப் பேறளித்தற்காறொன்றும் இல்லை *
 மற்றச் சரண் அன்றி *
 என்றிப் பொருளைத் தேறும் அவர்க்கும் எனக்கும் உனைத் தந்த
 செம்மை சொல்லால் * கூறும் பரமன்று *
 இராமானுச மெய்ம்மை கூறிடிலே || 45 ||

கூறும் சமயங்கள் ஆறும் குலைய *
 குவலயத்தே மாறன் பணித்த *
 மறை உணர்ந்தோனை *
 மதியிலியேன் தேறும் படி என் மனம் புகுந்தானை *
 திசை அனைத்தும் ஏறும் குணனை *
 இராமானுசனை இறைஞ்சினமே || 46 ||

இறைஞ்சப் படும் பரன் ஈசன் அரங்கன் என்று *
 இவ்வுலகத் தறம் செப்பும் *
 அண்ணல் இராமானுசன் *
 என் அருவினையின் திறம் செற்றிரவும் பகலும் விடாதென்தன்
 சிந்தையுள்ளே * நிறைந்தொப்பற இருந்தான் *
 எனக்காரும் நிகர் இல்லையே ! || 47 ||

நிகர் இன்றி நின்ற என் நீசதைக்கு *
 நின் அருளின் கண் அன்றிப் புகல் ஒன்றும் இல்லை *
 அருட்கும் அஃதே புகல் *
 புன்மையிலோர் பகரும் பெருமை இராமானுச ! இனி நாம்
 பழுதே * அகலும் பொருள் என் *
 பயன் இருவோமுக்கும் ஆன பின்னே || 48 ||

ஆனது செம்மை அறநெறி *
 பொய்ம்மை அறு சமயம் போனது பொன்றி *
 இறந்தது வெங்கலி *
 பூங்கமலத் தேன் நதி பாய் வயல் தென் அரங்கன் கழல் சென்னி
 வைத்துத் * தான் அதில் மன்னும் *
 இராமானுசன் இத்தலத்துதித்தே || 49 ||

உதிப்பன உத்தமர் சிந்தையுள் *
 ஒன்னலர் நெஞ்சமஞ்சிக் கொதித்திட *
 மாறி நடப்பன *
 கொள்ளை வன் குற்றம் எல்லாம் பதித்த என் புன் கவிப் பாவினம்
 பூண்டன பாவு தொல் சீர் * எதித் தலை நாதன் *
 இராமானுசன் தன் இணை அடியே || 50 ||

அடியைத் தொடர்ந்தெழும் ஐவர்கட்காய் *
 அன்று பாரதப் போர் முடியப் *
 பரி நெடுந் தேர் விடுங்கோனை *
 முழுதுணர்ந்த அடியர்க்கமுதம் இராமானுசன் என்னை ஆள
 வந்து * இப்படியில் பிறந்தது *
 மற்றில்லை காரணம் பார்த்திடிலே || 51 ||

பார்த்தான் அறு சமயங்கள் பதைப்ப *
 இப்பார் முழுதும் போர்த்தான் புகழ் கொண்டு *
 புன்மையினேனிடைத் தான் புகுந்து *
 தீர்த்தான் இரு வினை தீர்த்தரங்கன் செய்ய *
 தாள் இணையோடார்த்தான் *
 இவை எம் இராமானுசன் செய்யும் அற்புதமே || 52 ||

அற்புதன் செம்மை இராமானுசன் *
என்னை ஆள வந்த கற்பகம் *
கற்றவர் காமுறு சீலன் *
கருதரிய பற்பல் உயிர்களும் பல் உலகு யாவும் பரனதென்னும் *
நற்பொருள் தன்னை *
இந் நானிலத்தே வந்து நாட்டினனே || 53 ||

நாட்டிய நீசச் சமயங்கள் மாண்டன *
நாரணனைக் காட்டிய வேதம் *
களிப்புற்றது *
தென் குருகை வள்ளல் வாட்டம் இலா வண் தமிழ் மறை
வாழ்ந்தது * மண்ணுலகில் ஈட்டிய சீலத்து *
இராமானுசன் தன் இயல்வு கண்டே || 54 ||

கண்டவர் சிந்தை கவரும் *
கடி பொழில் தென் அரங்கன் *
தொண்டர் குலாவும் இராமானுசனை *
தொகை இறந்த பண் தரு வேதங்கள் பார்மேல்
நிலவிடப் பார்த்தருளும் * கொண்டலை மேவித் தொழும் *
குடியாம் எங்கள் கோக்குடியே || 55 ||

கோக் குல மன்னரை மூவெழு கால் *
ஒரு கூர் மழுவால் போக்கிய தேவனை *
போற்றும் புனிதன் *
புவனம் எங்கும் ஆக்கிய கீர்த்தி இராமானுசனை அடைந்த பின் *
என் வாக்குரையாது *
என் மனம் நினையாதினி மற்றொன்றையே || 56 ||

மற்றொரு பேறு மதியாது *
 அரங்கன் மலர் அடிக்காள் உற்றவரே *
 தனக்குற்றவராக் கொள்ளும் உத்தமனை *
 நற்றவர் போற்றும் இராமானுசனை *
 இந் நானிலத்தே பெற்றனன் *
 பெற்ற பின் மற்றறியேன் ஒரு பேதைமையே || 57 ||

பேதையர் வேதப் பொருள் இதென்றுன்னி *
 பிரமம் நன்றென்றோதி *
 மற்றெல்லா உயிரும் அஃதென்று *
 உயிர்கள் மெய்விட்டாதிப் பரனோடொன்றாம் என்று சொல்லும்
 அவ்வல்லல் எல்லாம் * வாதில் வென்றான் *
 எம் இராமானுசன் மெய்ம் மதிக்கடலே || 58 ||

கடல் அளவாய திசை எட்டினுள்ளும் *
 கலி இருளே மிடைதரு காலத்து *
 இராமானுசன் *
 மிக்க நான்மறையின் சுடர் ஒளியால் அவ்விருளைத்
 துரந்திலனேல் * உயிரை உடையவன் *
 நாரணன் என்றறிவார் இல்லை உற்றுணர்ந்தே || 59 ||

உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானியர் யோகம் தொறும் *
 திருவாய் மொழியின் மணம் தரும் *
 இன்னிசை மன்னும் இடந்தொறும் *
 மாமலராள் புணர்ந்த பொன் மார்பன் பொருந்தும் பதிதொறும்
 புக்குநிற்கும் * குணம் திகழ் கொண்டல் *
 இராமானுசன் எங்குலக் கொழுந்தே || 60 ||

கொழுந்து விட்டோடிப் படரும் வெங்கோள் வினையால் *
 நிரயத்தமுந்தியிட்டேனை *
 வந்தாட் கொண்ட பின்னும் *
 அரு முனிவர் தொழும் தவத்தோன் எம் இராமானுசன் *
 தொல் புகழ் சுடர் மிக்கெழுந்தது *
 அத்தால் நல் அதிசயம் கண்ட திருநிலமே || 61 ||

இருந்தேன் இரு வினைப் பாசம் கழற்றி *
 இன்று யான் இறையும் வருந்தேன் *
 இனி எம் இராமானுசன் *
 மன்னு மாமலர்த் தாள் பொருந்தா நிலை உடைப் புன்மை -
 யினோர்க்கொன்றும் நன்மை செய்யாப் *
 பெருந் தேவரைப் பரவும் *
 பெரியோர் தம் கழல் பிடித்தே || 62 ||

பிடியைத் தொடரும் களிற்றென்ன *
 யான் உன் பிறங்கிய சீர் அடியைத் தொடரும் படி *
 நல்க வேண்டும் *
 அறு சமயச்செடியைத் தொடரும் மருள் செறிந்தோர் சிதைந்தோட
 வந்து * இப்படியைத் தொடரும் *
 இராமானுச ! மிக்க பண்டிதனே ! || 63 ||

பண் தரு மாறன் பசுந்தமிழ் *
 ஆனந்தம் பாய் மதமாய் விண்டிட *
 எங்கள் இராமானுச முனி வேழம் *
 மெய்ம்மை கொண்ட நல் வேதக் கொழுந்தண்டம்
 ஏந்திக் குவலயத்தே * மண்டி வந்தேன்றது *
 வாதியர்காள் ! உங்கள் வாழ்வற்றதே || 64 ||

வாழ்வற்றது தொல்லை வாதியர்க்கு *
 என்றும் மறையவர் தம் தாழ்வற்றது *
 தவம் தாரணி பெற்றது *
 தத்துவ நூல் கூழ் அற்றது குற்றம் எல்லாம் பதித்த
 குணத்தினர்க்கு * அந் நாழ் அற்றது *
 நம் இராமானுசன் தந்த ஞானத்திலே || 65 ||

ஞானம் கனிந்த நலங்கொண்டு *
 நாள் தொறும் நைபவர்க்கு *
 வானம் கொடுப்பது மாதவன் *
 வல்வினையேன் மனத்தில் ஈனம் கடிந்த இராமானுசன்
 தன்னை எய்தினர்க்கு * அத்தானம் கொடுப்பது *
 தன் தகவென்னும் சரண் கொடுத்தே || 66 ||

சரணம் அடைந்த தருமனுக்கா *
 பண்டு நூற்றுவரை *
 மரணம் அடைவித்த மாயவன் *
 தன்னை வணங்க வைத்த கரணம் இவை உமக்கன்றென்றி
 இராமானுசன் * உயிர்கட் கரண் அங்கமைத்திலனேல் *
 அரணார் மற்றிவ்வார் உயிர்க்கே || 67 ||

ஆர் எனக்கின்று நிகர் சொல்லில் *
 மாயன் அன்றைவர் தெய்வத் தேரினில் *
 செப்பிய கீதையின் *
 செம்மைப் பொருள் தெரியப் பாரினில் சொன்ன இராமானுசனை
 பணியும் நல்லோர் * சீரினில் சென்று பணிந்தது *
 என் ஆவியும் சிந்தையுமே || 68 ||

சிந்தையினோடு கரணங்கள் யாவும் சிதைந்து *
 முன்னாள் அந்தம் உற்று *
 ஆழ்ந்தது கண்டு *
 அவை என் தனக்கன்றருளால் தந்த அரங்கனும் தன் சரண்
 தந்திலன் * தான் அது தந்து *
 எந்தை இராமானுசன் வந்தெடுத்தனன் இன்றென்னையே || 69 ||

என்னையும் பார்த்தென் இயல்வையும் பார்த்து *
 எண்ணில் பல் குணத்த உன்னையும் பார்க்கில் *
 அருள் செய்வதே நலம் *
 அன்றி என்பால் பின்னையும் பார்க்கில் நலம் உளதே உன்
 பெருங்கருணை * தன்னை என் பார்ப்பர் *
 இராமானுச ! உன்னைச் சார்ந்தவரே || 70 ||

சார்ந்ததென் சிந்தை உன் தாள் இணைக்கீழ் *
 அன்பு தான் மிகவும் கூர்ந்தது *
 அத் தாமரைத் தாள்களுக்கு *
 உன்தன் குணங்களுக்கே தீர்ந்ததென் செய்கை முன் செய்வினை
 நீ * செய்வினை அதனால் பேர்ந்தது *
 வண்மை இராமானுச ! எம் பெருந் தகையே || 71 ||

கைத்தனன் தீய சமயக் கலகரை *
 காசினிக்கே உய்த்தனன் *
 தூய மறைநெறி தன்னை *
 என்றுன்னி உள்ளம் நெய்த்த அன்போடிருந்தேத்தும் நிறை
 புகழோருடனே * வைத்தனன் என்னை *
 இராமானுசன் மிக்க வண்மை செய்தே || 72 ||

வண்மையினாலும் தன் மா தகவாலும் *
 மதி புரையும் தண்மையினாலும் *
 இத் தாரணியோர்கட்கு *
 தான் சரணாய் உண்மை நல் ஞானம் உரைத்த இராமானுசனை
 உன்னும் * திண்மை அல்லால் எனக்கில்லை *
 மற்றோர் நிலை தேர்ந்திடிவே || 73 ||

தேரார் மறையின் திறம் என்று *
 மாயவன் தீயவரைக் *
 கூராழி கொண்டு குறைப்பது *
 கொண்டல் அனைய வண்மை ஏரார் குணத்தெம் இராமானுசன் *
 அவ்வெழில் மறையில் சேராதவரைச் சிதைப்பது *
 அப்போதொரு சிந்தை செய்தே || 74 ||

செய்த்தலைச் சங்கம் செழு முத்தம் ஈனும் *
 திருவரங்கர் கைத்தலத்தாழியும் *
 சங்கமும் ஏந்தி *
 நங்கண் முகப்பே மொய்த்தலைத்துன்னை விடேன்
 என்றிருக்கிலும் நின் புகழே * மொய்த்தலைக்கும் வந்து *
 இராமானுச ! என்னை முற்றும் நின்றே || 75 ||

‡ நின்ற வண் கீர்த்தியும் நீள் புனலும் *
 நிறை வேங்கடப் பொற் குன்றமும் *
 வைகுந்த நாடும் குலவிய பாற்கடலும் *
 உன்தனக்கெத்தனை இன்பம் தரும் உன் இணைமலர்த் தாள் *
 என் தனக்கும் அது *
 இராமானுச ! இவை ஈந்தருளே || 76 ||

ஈந்தனன் ஈயாத இன்னருள் *
 எண்ணில் மறைக் குறும்பைப் பாய்ந்தனன் *
 அம்மறைப் பல் பொருளால் *
 இப் படி அனைத்தும் ஏய்ந்தனன் கீர்த்தியினால் என் வினைகளை *
 வேர் பறியக் காய்ந்தனன் *
 வண்மை இராமானுசற்கென் கருத்தினியே || 77 ||

கருத்தில் புகுந்துள்ளில் கள்ளம் கழற்றி *
 கருதரிய வருத்தத்தினால் *
 மிக வஞ்சித்து *
 நீ இந்த மண்ணகத்தே திருத்தித் திருமகள் கேள்வனுக்காக்கிய
 பின் * என்னெஞ்சில் பொருத்தப் படாது *
 எம் இராமானுச ! மற்றோர் பொய்ப் பொருளே || 78 ||

பொய்யைச் சுரக்கும் பொருளைத் துறந்து *
 இந்தப் பூதலத்தே மெய்யைப் புரக்கும் *
 இராமானுசன் நிற்க *
 வேறு நம்மை உய்யக் கொள்ள வல்ல தெய்வம் இங்கு
 யாதென்றுலர்ந்தவமே * ஐயப்படா நிற்பர் *
 வையத்துள்ளோர் நல்லறிவிழந்தே || 79 ||

நல்லார் பரவும் இராமானுசன் *
 திருநாமம் நம்ப வல்லார் திறத்தை *
 மறவாதவர்கள் எவர் *
 அவர்க்கே எல்லா இடத்திலும் என்றும் எப்போதிலும் எத்
 தொழும்பும் * சொல்லால் மனத்தால் *
 கருமத்தினால் செய்வன் சோர்வின்றியே || 80 ||

சோர்வின்றி உன்தன் துணை அடிக்கீழ் *
 தொண்டு பட்டவர்பால் *
 சார்வின்றி நின்ற எனக்கு *
 அரங்கன் செய்ய தாள் இணைகள் பேர்வின்றி இன்று பெறுத்தும்
 இராமானுச ! * இனி உன் சீர் ஒன்றிய கருணைக்கு *
 இல்லை மாறு தெரிவுறிலே || 81 ||

தெரிவுற்ற ஞானம் செறியப் பெறாது *
 வெந் தீவினையால் உருவற்ற ஞானத்து *
 உழல்கின்ற என்னை *
 ஒரு பொழுதில் பொருவற்ற கேள்வியன் ஆக்கி நின்றான் என்ன
 புண்ணியனோ ! * தெரிவுற்ற கீர்த்தி *
 இராமானுசன் என்னும் சீர் முகிலே || 82 ||

சீர் கொண்டு பேர் அறம் செய்து *
 நல் வீடு செறிதும் என்னும் பார் கொண்ட மேன்மையர் *
 கூட்டன் அல்லேன் *
 உன் பத யுகமாம் ஏர் கொண்ட வீட்டை எளிதினில் எய்துவன் *
 உன்னுடைய கார் கொண்ட வண்மை *
 இராமானுச ! இது கண்டு கொள்ளே || 83 ||

கண்டு கொண்டேன் எம் இராமானுசன் தன்னை *
 காண்டலுமே தொண்டு கொண்டேன் *
 அவன் தொண்டர் பொற்றாளில் *
 என் தொல்லை வெந்நோய் விண்டு கொண்டேன் அவன் சீர்
 வெள்ள வாரியை வாய்மடுத்து * இன்றுண்டு கொண்டேன் *
 இன்னம் உற்றன ஓதில் உலப்பில்லையே || 84 ||

ஓதிய வேதத்தின் உட்பொருளாய் *
அதன் உச்சி மிக்க சோதியை *
நாதன் என அறியாதுழல்கின்ற தொண்டர் *
பேதைமை தீர்த்த இராமானுசனைத் தொழும் பெரியோர் *
பாதம் அல்லால் என் தன் ஆர் உயிர்க்கு *
யாதொன்றும் பற்றில்லையே || 85 ||

பற்றா மனிசரைப் பற்றி *
அப்பற்று விடாதவரே உற்றார் என உழன்று *
ஓடி நையேன் இனி *
ஒள்ளிய நூல் கற்றார் பரவும் இராமானுசனை *
கருதும் உள்ளம் பெற்றார் எவர் *
அவர் எம்மை நின்றானும் பெரியவரே || 86 ||

பெரியவர் பேசிலும் பேதையர் பேசிலும் *
தன் குணங்கட்குரியசொல் என்றும் *
உடையவன் என்றென்று *
உணர்வின் மிக்கோர் தெரியும் வண் கீர்த்தி இராமானுசன் மறை
தேர்ந்துலகில் * புரியும் நல் ஞானம் *
பொருந்தாதவரைப் பொரும் கலியே || 87 ||

கலி மிக்க செந்நெல் கழனிக் குறையல் *
கலைப் பெருமான் ஒலிமிக்க பாடலை உண்டு *
தன் உள்ளம் தடித்து *
அதனால் வலி மிக்க சீயம் இராமானுசன் மறை வாதியராம் *
புலி மிக்கதென்று *
இப்புவனத்தில் வந்தமை போற்றுவனே || 88 ||

போற்றரும் சீலத்திராமானுச *
 நின் புகழ் தெரிந்து சாற்றுவனேல் *
 அது தாழ்வது தீரில் *
 உன் சீர் தனக்கோர் ஏற்றம் என்றே கொண்டிருக்கிலும் *
 என் மனம் ஏத்தி அன்றி ஆற்றகில்லாது *
 இதற்கென் நினைவாய் என்றிட்டஞ்சுவனே || 89 ||

நினையார் பிறவியை நீக்கும் பிரானை *
 இந் நீள் நிலத்தே எனை ஆள வந்த *
 இராமானுசனை *
 இருங்கவிகள் புனையார் புனையும் பெரியவர் தாள்களில் *
 பூந்தொடையல் வனையார் *
 பிறப்பில் வருந்துவர் மாந்தர் மருள் சுரந்தே || 90 ||

மருள் சுரந்தாகம வாதியர் கூறும் *
 அவப் பொருளாம் இருள் சுரந்தெய்த்த *
 உலகிருள் நீங்கத் *
 தன் ஈண்டிய சீர் அருள் சுரந்தெல்லா உயிர்கட்கும் நாதன் *
 அரங்கன் என்னும் பொருள் சுரந்தான் *
 எம் இராமானுசன் மிக்க புண்ணியனே || 91 ||

புண்ணிய நோன்பு புரிந்தும் இலேன் *
 அடி போற்றி செய்யும் நுண் அருங்கேள்வி *
 நுவன்றும் இலேன் *
 செம்மை நூற் புலவர்க் கெண் அருங்கீர்த்தி இராமானுச !
 இன்று நீ புகுந்து * என் கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் *
 நின்ற இக் காரணம் கட்டுரையே || 92 ||

கட்டப் பொருளை மறைப் பொருள் என்று *
 கயவர் சொல்லும் பெட்டைக் கெடுக்கும் *
 பிரான் அல்லனே *
 என் பெரு வினையைக் கிட்டிக் கிழங்கொடு தன் அருள் என்னும்
 ஓள் வாள் உருவி * வெட்டிக் களைந்த *
 இராமானுசன் என்னும் மெய்த்தவனே || 93 ||

தவம் தரும் செல்வம் தகவும் தரும் *
 சலியாப் பிறவிப் பவம் தரும் *
 தீவினை பாற்றித் தரும் *
 பரந்தாமம் என்னும் திவம் தரும் தீதில் இராமானுசன் தன்னைச்
 சார்ந்தவர்கட்கு * உவந்தருந்தேன் *
 அவன் சீர் அன்றி யான் ஒன்றும் உள் மகிழ்ந்தே || 94 ||

உண்ணின்றுயிர்களுக்குற்றனவே செய்து *
 அவர்க்குயவே பண்ணும் பரனும் *
 பரிவிலநாம் படி *
 பல் உயிர்க்கும் விண்ணின் தலை நின்று வீடளிப்பான்
 எம் இராமானுசன் * மண்ணின் தலத்துதித்து *
 உய்மறை நாலும் வளர்த்தனனே || 95 ||

வளரும் பிணி கொண்ட வல் வினையால் *
 மிக்க நல் வினையில் கிளரும் துணிவு *
 கிடைத்தறியாது *
 முடைத்தலை ஊன் தளரும் அளவும் தரித்தும் விழுந்தும் தனி
 திரிவேற்கு * உளர் எம் இறைவர் *
 இராமானுசன் தன்னை உற்றவரே || 96 ||

தன்னை உற்றாட்செய்யும் தன்மையினோர் *
 மன்னு தாமரைத் தாள் தன்னை உற்றாட்செய்ய *
 என்னை உற்றான் இன்று *
 தன் தகவால் தன்னை உற்றார் அன்றித் தன்மை உற்றார்
 இல்லை என்றறிந்து * தன்னை உற்றாரை *
 இராமானுசன் குணம் சாற்றிடுமே || 97 ||

‡ இடுமே இனிய சுவர்க்கத்தில் *
 இன்னும் நரகில் இட்டுச் சுடுமே *
 அவற்றை தொடர் தரு தொல்லை *
 சுழல் பிறப்பில் நடுமே இனி நம் இராமானுசன் நம்மை நம்
 வசத்தே * விடுமே சரணம் என்றால் *
 மனமே ! நையல் மேவுதற்கே || 98 ||

தற்கச் சமணரும் சாக்கியப் பேய்களும் *
 தாழ் சடையோன் சொற் கற்ற சோம்பரும் *
 சூனிய வாதரும் *
 நான்மறையும் நிற்கக் குறும்பு செய் நீசரும் மாண்டனர் *
 நீள் நிலத்தே பொற் கற்பகம் *
 எம் இராமானுச முனி போந்த பின்னே || 99 ||

போந்ததென் நெஞ்சென்னும் பொன் வண்டு *
 உனதடிப் போதில் ஒண் சீராம் தெளி தேன் உண்டு *
 அமர்ந்திட வேண்டி *
 நிற்பால் அதுவே ஈந்திட வேண்டும் இராமானுச ! *
 இதுவன்றி ஒன்றும் மாந்தகில்லாது *
 இனி மற்றொன்று காட்டி மயக்கிடலே || 100 ||

மயக்கும் இரு வினை வல்லியில் பூண்டு *
 மதி மயங்கித் துயக்கும் பிறவியில் *
 தோன்றிய என்னை *
 துயர் அகற்றி உயக்கொண்டு நல்கும் இராமானுச !
 என்றதுன்னை உன்னி * நயக்கும் அவர்க்கிதிமுக்கென்பர் *
 நல்லவர் என்று நைந்தே || 101 ||

நையும் மனம் உன் குணங்களை உன்னி *
 என் நா இருந்தெம் ஐயன் இராமானுசன் *
 என்றழைக்கும் *
 அருவினையேன் கையும் தொழும் கண் கருதிடும்
 காணக் கடல் புடை சூழ் * வையம் இதனில் *
 உன் வண்மை என்பால் என் வளர்ந்ததுவே || 102 ||

வளர்ந்த வெங்கோப மடங்கல் ஒன்றாய் *
 அன்று வாள் அவுணன் கிளர்ந்த *
 பொன் ஆகம் கிழித்தவன் *
 கீர்த்திப் பயிர் எழுந்து விளைந்திடும் சிந்தை இராமானுசன்
 எந்தன் மெய்வினை நோய் * களைந்து நன் ஞானம் அளித்தனன் *
 கையில் கனி என்னவே || 103 ||

கையில் கனி என்னக் கண்ணனைக் காட்டித் தரிலும் *
 உந்தன் மெய்யில் பிறங்கிய *
 சீரன்றி வேண்டிலன் யான் *
 நிரயத்தொய்யில் கிடக்கிலும் சோதி விண் சேரிலும்
 இவ்வருள் நீ * செய்யில் தரிப்பன் *
 இராமானுச ! என் செழுங்கொண்டலே ! || 104 ||

செழுந்திரைப் பாற்கடல் கண் துயில் மாயன் *
 திருவடிகீழ் விழுந்திருப்பார் நெஞ்சில் *
 மேவு நன் ஞானி *
 நல் வேதியர்கள் தொழும் திருப் பாதன் இராமானுசனைத்
 தொழும் பெரியோர் * எழுந்திரைத்தாடும் இடம் *
 அடியேனுக்கிருப்பிடமே || 105 ||

‡ இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம் *
 மாலிருஞ்சோலை என்னும் பொருப்பிடம் *
 மாயனுக்கென்பர் நல்லோர் *
 அவை தம்மொடும் வந்திருப்பிடம் மாயன் இராமானுசன் மனத்து *
 இன்றவன் வந்திருப்பிடம் *
 என்தன் இதயத்துள்ளே தனக்கின்புறவே || 106 ||

‡ இன்புற்ற சீலத்திராமானுச *
 என்றும் எவ்விடத்தும் என்புற்ற நோய் *
 உடல் தோறும் பிறந்திறந்து *
 எண் அரிய துன்புற்று வீயினும் சொல்லுவதொன்றுண்டு *
 உன் தொண்டர்கட்கே அன்புற்றிருக்கும் படி *
 என்னை ஆக்கி அங்காட்படுத்தே || 107 ||

‡ அங்கயல் பாய் வயல் தென் அரங்கன் *
 அணி ஆகமன்னும் பங்கய மாமலர் *
 பாவையைப் போற்றுதும் *
 பத்தி எல்லாம் தங்கியதென்னத் தழைத்து நெஞ்சே ! நம்
 தலைமிசையே * பொங்கிய கீர்த்தி *
 இராமானுசன் அடிப் பூ மன்னவே || 108 ||

தசக அடிவரவு — பூ சீர் நிதி ஆண்டு மண் அடி கொழுந்து சார்ந்தது சோர்வு
மருள் மயக்கு

இராமாநுச நூற்றந்தாதி முற்றிற்று
திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்